

Muaviye'ye hazret denir mi?

Haber Türk’te yayınlanan Öteki Gündem izlencesinde Cansu Canan'ın bu haftaki konuğu, Sanat Tarihçisi Talha Uğurluel idi. Bir sanat tarihçisi ünvanını bırakıp din alimi rolüne bürünen Uğurluel sürekli olarak ve ısrarla Muaviye’ye hazret demek yoluyla, Muaviye’ye saygınlık kazandırmak gayretine girdi. Hazret aslen huzurda olan anlamına gelse de günümüz kullanımda hazret sözü dini saygınlık anlamı taşımaktadır. Katılymcı arkadaşın Muaviye’yi savunma gerekçeleri ise bildik ezberlerden başka birşey değildi. Demek ki birileri Muaviye’nin ruhunu bu topraklarda diriltmiş ki, yeniden onu savunabilen insanlar ortaya çıkmıptır. Bu üzücü durum karşısında Yüce Muhammed’e bağlılık bizlere; Muaviye konusundan halkı yeniden aydınlatmak görevi yüklemiştir.

Öncelikle Uğurluel’ın kitaplarında Emevilerin yaptıkları zulümlere değinmesinin olumlu gördüğümü belirtmek isterim. Tabii ki tarihi gerçekler başka türlü yazılamazdı. Ne var ki Emevilerin yaptıklarından bahsedip, Emevi Devleti’nin kurucusunu aklamak ne büyük ikilemdir. Emevi Devleti’ni hile, zulüm, baskı ve zorbalıkla kuranve yöneten Muaviye değil midir? Bu kavramların İslami ahlakla ya da herhangi bir insani değerle bağdaşır yönü var mıdır ki Muaviye hazret olabilsin.

Uğurluel , Muaviye

için sahabedir demiidir. Yani sahabe sözü ile kastedilen, peygamberi gören ya da peygamberin dostu anlamına gelmektedir. Malesef bazıları önce bir sahabe kavramı uydurmuştur, daha sonra da kendi uydurdukları sahabe kapsamına istedikleri kişileri sokmuşlardır. Özellikle peygamberin meclisinde bulunan herkesi bu kapsama almak suretiyle Muaviye’yi aklama yolunu açmışlardır. İslam’da böylesine bir sahabe kavramı olmadığı gibi peygamberimizin yanına gelen kimseler arasında kâfirlerin olduğunu açıkça Maide Suresi 61. âyet belirtmektedir, âyet şöyledir: Size geldiklerinde "İnanđık!" derler. Gerçekte ise küfürle girmiş, yine onunla çıkmışlardır. Neler saklıyor olduklarını Allah daha iyi bilir.

Bu âyete

rağmen kendine yeni ölçü ve yeni kavramlar üretenlerin amacı ne olabilir, bunu iyi anlamak gerek. Bazıları da diyebilir ki Muaviye sahabe değildir ama iyi bir Müslümandır. Peki soruyorum, hiç iyi bir Müslüman meşru halife olan ve peygamberimizin “Konuşan Kuran” dediği Hazreti Ali’ye kılıç çeker mi ? Muaviye’nin tahtı için bahşatmış olduğu Şıffin savaşında her yer kan gölü olmuş, 70.000 Müslüman yine Müslümanlarca öldürülmüştür. Böyle bir fitnenin sahibine hazret denir mi?

Uğurluel’ın bir iddiası da Muaviye’nin peygamberimizin vahiy katibi olduğudur. Gerçekten de Muaviye, peygamberimizin vahiy katibliği yapmış mıdır? Hayır yapmamıştır ve yapmış olsa bu neyi değiptirirdi ki. İddia odur ki Muaviye, Ayetel Kürsü’yü yazmıştır. Ayetel Kürsi Bakara suresinin 255. âyetidir. Bu âyet Medine’de inmiştir, Muaviye ise Mekke fethedildikten sonra İslam’a geçtiğini duyurmuştur. Yani

Medine'de inmiş olan bu âyeti, o dönem Mekke'de yapayan ve henüz Müslüman olmamış Muaviye'nin yazmış olması gerçeklik ile çelişen bir iddiadır.

Kuran'da bir âyet vardır ki dinin siyasi kaygılarından uzak birçok âlime göre bu âyet, Ebu Sufyan ve soyunu iğaret etmektedir. Bahsettiğim âyet Ysra suresi 60. âyet tir ve bu âyet şöyledir :

Hani, sana:

"Rabbin, insanların çepeçevre kuşatılmıştır." demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı da Kur'an'da lanetlenmiş bulunan o ađacı/soyu da insanların sýnamak dýbýnda bir sebeple göndermedik. Biz onları korkutuyoruz ama bu onların kudurganlıđýný artýrmaktan başka bir katkı sağlamýyor.

Bahsi geçen âyetin

Peygamberimizin görmüş olduđu bu düpten ötürü indirildiđine inanýlır. Ehlibeyt kaynaklarının dýbýnda Ehlisünnet kaynaklarının da onayladýđý düb hakkında bunlar aktarılmıştı.

Ýmam Sa'lebi,

Ýmam Fahr-u Razi ve diđer sünni müfessirlerin de rivayet ettiđine göre:

Peygamber, "Rüyamda

Ümeyye oğullarının yeryüzü minberlerinin üzerinde maymunlar gibi zýplarken gördüm. Onlar size krallar olacaklar ve siz onları kötülüklerin erbabı bulacaksınız." buyurdu.

Yani bu âyet

ile o düb açıklanmış, minberlerde zýplayan maymunlar ile özelde Muaviye ve soyu daha geniş anlamda ise onlar gibi davrananlar kast edildiđini düpünüyoruz.

Doğru ile

yanlıb, hak ile batýlın ayrýlmasýnda

Muaviyegillerin bir sýnama aracı olarak sunulması ne anlama gelmektedir?

Muaviye'nin temsil ettiği olumsuz değerleri anlayarak, bu ayrımı yapabiliriz.

Müslümanlar arasýna fitne sokulan, dinin kan dökerek yayılma aracı olarak

kullanıldıđý, iktidar için cinayet ve kumpasların kurulduđu ve zenginlerin

egemen olduğu bölgelerde Muaviye'nin ruhu geziyor demektir. Bunların karşıtı

deđerler ise Ýslami deđerlerdir.

Pimdi herpey

bir kenara, sunucu bayan ve konuğuna soruyorum: siz bir yerde valisiniz ama babakan olmak istiyorsunuz, bu sağlamak için bir masum cana kıyyar mısyńyz? Peki bu masum can peygamber torunu ise? Cevabıńyz evet ise size söyleyecek sözüm yok. Ama hayır ise Hz. Hasan’ın Muaviye tarafından zehirletilmesi olayına ne denilmeli?. Muaviye, Hz. Hasan’ın eğini kandırarak Hz. Hasan’ı zehirleterek behit ettirmiştir. Birçok Ehlisünnet ve Ehlibeyt kaynaklarında geçtiğine göre; Muaviye , Hz. Hasan’ın eğlerinden olan Eđ’as bin Kays el Kindi’nin kızy olan Cude ile görüþüp Hz. Hasan’ı zehirletmesini sağlamak üzere görevlendirdi. Cude’ye bu hizmetine karþılık Hz. Hasan’ın ölümünden sonra varlıklý olan Yezid’le evlendirileceği vaat edildi ve pepin olarak da bin dirhem para verildi. Bu bayan mütevazi bir yaþam süren Hz. Hasan’ın yerine, zengin ve iktidar sahibi olan Yezid’i tercih etmiştir. Bütün bunları yapan birisine, bizler vicdânen hazreti diyemeyiz ama varsın isteyen hazreti desin. Ama sorumluluk sahibi bir izlence olduğunu düþündüđüm Öteki Gündem bu konulara mezhepçi bakıþ açısı ile yaklaþmaz ise daha uygun olurdu.

Peki ,

Osmanlı’nın Muaviye’ye bakıþı nasıldı? Osmanlı þehzadeleri kılyç kuþanıırken þu gülbangı okurlardı: “Muaviye Ümmeti ! Ey düþmanı Muhammedi ! Siz küfran-i, biz þükran-i. Siz bir taraf, biz bir taraf”. Burda açıkça hâk ile bätılı ayırma tavrıdır. Ne var ki Osmanlı bu gelenekten uzaklaþtıka hak ve adalet terazisi þapmıþ, gerilemiþ, sonuçta da çökmüþtür.

Büyük

Atatürk’ün Muaviye konusundaki tespitleri de oldukça önemlidir. Meclis’te yaptığı konuþmasında Hz. Ali’ye hazreti ünvanı kullanırken, Muaviye için bu ünvanı kullanmamıþtır. Atatürk’ün Meclis’te yaptığı konuþma þöyledir ve bizim için bir sanat tarihçisinin saptamalarından çok daha önemlidir :

“Efendiler! Gerçek âlimler

ýle dine eziyet eden âlimlerin birbirlerine karıþtırılması Emeviler zamanında baþlamıþtır. Hz. Peygamber’in saadetti zamanında da Peygamberimizin Dünya’dan göçmesinden sonra onun ýþıđıyla selamet bulan ve doğru yola giden, gerçek paklık, kalpten hürmet ve yüce bir saygı vardı.”

“Ta ki Muaviye ile Hz. Ali karþı karþıya geldiler. Sýffin olayında

Muaviye’nin askerleri Kur’an-ı mızraklarına diktiler ve Hz. Ali’nin ordusunda böylece kararsızlık ve zayıflık oluþturdular, iþte o zaman dine bozgunculuk ve Müslümanlar arasına nefret girdi.”

“O zaman hak olan Kur’an haksızlığı kabule araç yapıldı. En zorba hükümdarlardan olan Muaviye’nin nasıl bir hile ile hilafet sıfatını takındığını biliyorsunuz. Ondan sonra bütün istibdatçı hükümdarlar hep dini alet edindiler. Ýstibdat ve ihtiraslarını desteklemek için hep ulema sınıfına baþvurdular. Gerçek ulema, dini bütün âlimler hiç bir zaman bu zorba hükümdarlara boyun

eğmediler. Onların emirlerini dinlemediler, tehditlerinden korkmadılar.”

Buradan

söylüyorum, bu vesileyle herkese açık açık duyuruyorum; eğer Muaviye ve dini saltanata çeviren yoldaşlarıyla Hz. Ali arasında bir tercih hakkımız olursa, kesinlikle ve istisnasız Hazreti Ali’yi tercih edeceğimizi herkes bilmeli ve kafasına sokmalıdır. Allah bizim gibi düpünenleri; Hz. Ali ile, Muaviye’ye hazreti diyenleri ise Muaviye ile haır etsin diyoruz, amin diyebiliyorlar ise ne ala.

Kürbat Yılmaz

21.2.2017